

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH140051
NAZWA
OBSZARU Dolina Skrwy Lewej

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH140051	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Skrwy Lewej

1.4. Data opracowania 2008-03	1.5. Data aktualizacji 2024-07
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2021-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 14 października 2021 r. w spr. soo Dolina Skrwy Lewej (PLH140051)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna

19.5124

Szerokość geograficzna

52.5198

2.2. Powierzchnia [ha]:

129.02

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL12	Mazowieckie
------	-------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3260			3.71		G	D			
9170			11.91		G	C	C	C	C
91E0			33.41		G	B	C	B	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość	Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C			

					Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina		p					M	D			
M	1337	Castor fiber		p	10	20	i	C	P	C	B	C	C
P	1902	Cypripedium calceolus		p	3	6	i		G	C	C	A	C
M	1355	Lutra lutra		p	1	2	i	C	P	C	B	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N17	38.0
N16	61.02
N12	0.97
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Ostoja położona jest w południowo-wschodniej części Kotliny Płockiej i obejmuje dno doliny Skrwy Lewej (na odcinku długości ok. 7 km) wraz z otaczającymi ją stokami oraz niedużym fragmentem pozadolinowym. Zdecydowana większość terenu znajduje się w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe (jedynie niewielki fragment, w części południowej obszaru, znajduje się na gruntach prywatnych).

Skrwa Lewa przecina czwartorzędowe utwory akumulacji wodnolodowcowej powstałe na lewym brzegu Wisły. Jest to wschodnia część obecnie zadrzewionego, piaszczystego tarasu Pojezierza Gostynińskiego z zaznaczającymi się w krajobrazie ozami, kemami oraz współcześnie przemodelowanymi wałami wydmyowymi. Formy te związane są z zanikiem lobu lodowcowego zlodowacenia Wisły. Charakterystyczna jest tu dość kontrastowa, falista i pagórkowata rzeźba terenu. W krajobrazie dominują siedliska borowe, głównie boru świeżego i mieszanego świeżego wykształcone na glebach rdzawych i płowych w mozaice z brunatnymi wylugowanymi. Obecne są tu również siedliska łąkowe. Dno doliny z glebami bagiennymi lub napływowymi oraz płytko zalegającymi wodami gruntowymi stanowi siedlisko dla roślinności łąkowej i szuwarowej.

Zlewnia Skrwy Lewej ma wyraźnie dwudzielny charakter. Południowa część (poza obszarem Natura 2000)

położona jest w strefie wysoczyznowej. Istotną rolę w procesie odprowadzania wody odgrywają w tej części rynny subglacialne wykorzystywane przez Skrwę i Osetnicę. Północna część zlewni ma natomiast bardziej jednostajny krajobraz, urozmaicony jedynie rozległymi, równoleżnikowo przebiegającymi, polami wydumowymi. Na odcinku tym rzeka nie przyjmuje żadnych większych dopływów, obserwuje się tu natomiast zwiększony udział zasilania wodami podziemnymi, nierzadko w widoczny sposób wysączającymi się spod skarp doliny. Rzeka uchodzi do sztucznego zbiornika Soczewka znajdującego się na północ od obszaru Natura 2000. Jest to jeden z najstarszych w Polsce sztucznych zbiorników wodnych. Powstał na potrzeby przemysłu papierniczego w połowie XIX wieku. Spadek rzeki skoncentrowano w jednym miejscu wykorzystując istniejące tu wcześniej cztery piętrzenia młyńskie. Przed spiętrzeniem Wisły we Włocławku woda odprowadzana była ze zbiornika dwoma kanałami, które łączyły się ze sobą poniżej zbiornika i jednym nurtem uchodziły do Wisły. Obecnie (po zalaniu ujściowego odcinka rzeki) Skrwa Lewa uchodzi do Zbiornika Włocławskiego dwiema odnogami (Kanał Wschodni i Zachodni), z czego wschodnia odnoga w późniejszych latach została uregulowana przez budowę dwóch stopni piętrzących.

Obszar Natura 2000 stanowi fragment korytarza ekologicznego Doliny Wisły. Niemal w całości (91% powierzchni) położony jest w granicach Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego, łączącego Kampinoski Park Narodowy z Puszcą Bydgoską i dalej - z Borami Tucholskimi. W granicach ostoi znalazł się najbardziej malowniczy, ujściowy fragment rzeki. Jest to jedyny odcinek, na którym rzeka wykształciła wyraźną formę dolinną – wcina się ona tu w terasy pradolinne oraz terasę nadzalewową Wisły na ok. 10 m. Skrwa Lewa posiada w tym rejonie charakter rzeki włosienicznikowej. Występujące tu zbiorowiska roślinne reprezentują uboższy typ siedliska, niemniej w Polsce centralnej siedlisko to nie jest częste (notowane jedynie na rozproszonych stanowiskach), co dodatkowo podnosi walor ostoi. W sąsiedztwie koryta rzeki rozwijają się zbiorowiska szuwarowe (z dominacją turzyc, mozgi trzcinowatej lub trzciny) i łęgowe – zdominowane przez olszę czarną, reprezentujące podtyp łęgów olszowych i źródliskowych w różnych fazach rozwojowych. Na miejscami silnie nachylonych zboczach doliny oraz skraju pola wydumowego wykształciły się płaty grądów (postacie pośrednie pomiędzy subkontynentalnymi, a środkowoeuropejskimi oraz grądy zboczowe). Wartość tych siedlisk podkreśla obecność obuwika pospolitego – rzadkiego na Mazowszu gatunku storczyka. Dolina rzeki jest także siedliskiem występowania chronionych gatunków fauny, w tym m.in. bobra, wydry, kumaka nizinnego. Podczas badań terenowych znaleziono także muszlę skójki gruboskorupowej, natomiast nie odnaleziono żywych osobników.

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotami ochrony obszaru są siedliska przyrodnicze – 9170 i 91E0, ujęte w Załączniku I Dyrektywy siedliskowej oraz bóbr i wydra z Załącznika II. Dodatkowo w obszarze występuje siedlisko nieistotne – 3260 oraz nieznacząca dla ochrony obszaru populacja kumaka nizinnego.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio–Carpinetum, Tilio–Carpinetum)

Siedlisko występuje w postaci dwóch płatów, wykształconych na łącznej powierzchni około 12 ha. Płaty grądów rozwinęły się przede wszystkim w centralnej części obszaru, po zachodniej stronie rzeki. Są to głównie uboższe gatunkowo postaci siedliska, wykształcone miejscami na silnie nachylonych zboczach doliny oraz dochodzących do niej pofałdowanych fragmentach pól wydumowych. Z tego względu występujące w obszarze zbiorowiska grądowe posiadają część cech typowych grądów subkontynentalnych, a część środkowoeuropejskich. Drzewostan siedliska tworzy głównie grab i brzoza, rzadziej dąb, miejscami z domieszką sosny. Runo na większości powierzchni siedliska jest dość ubogie. Lepiej wykształcone płaty, charakteryzujące się większym bogactwem gatunkowym, udziałem ciepłolubnych gatunków runa oraz większym udziałem lipy i klonu, rozwinęły się jedynie na części zboczy. Analiza stanu ochrony siedliska wykazała zaburzenia w strukturze przestrzennej i wieku drzewostanu oraz niewystarczający udział martwego drewna. Stwierdzono dodatkowo występowanie obcych gatunków inwazyjnych w podszycie (miejscami czeremcha amerykańska). Biorąc powyższe pod uwagę, reprezentatywność siedliska uznano za znaczącą, a stan zachowania oceniono jako średni, dlatego też obu parametrom nadano ocenę C. Powierzchnia względna siedliska, tj. udział powierzchni pokrytej siedliskiem przyrodniczym w obszarze w stosunku do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa nie przekracza 2%, w związku z czym parametr ten otrzymał ocenę C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C. Ocenę omawianego siedliska dokonano na podstawie badań terenowych i dokumentacji do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Jarzombkowski i in. 2014).

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion

glutinoso-incanae) i olsy źródłiskowe

Siedlisko występuje w postaci dwóch płatów, wykształconych na łącznej powierzchni około 33 ha. Obecne tu zbiorowiska reprezentują podtyp łągów olszowych i źródłiskowych zdominowanych przez olszę czarną. Rozwinęły się one w dolinie rzecznej, w sąsiedztwie koryta rzeki i płatów nadrzecznych szuwarów. Analiza stanu ochrony siedliska wykazała, iż część płatów posiada charakter inicjalnych zbiorowisk łągowych – ze stosunkowo młodym drzewostanem i zaburzeniach w strukturze przestrzennej drzewostanu oraz niewystarczającym udziałem martwego drewna. Płat z oceną właściwą charakteryzuje się zaś znacznym stopniem naturalności. Zbiorowisko jest dojrzałe (drzewostan w wieku 80-90 lat) i posiada dobrze wykształconą strukturę pionową roślinności oraz stosunkowo dobre zasoby martwego drewna. Gatunki charakterystyczne dla siedliska w runie, występują na większości jego powierzchni. Biorąc powyższe pod uwagę, reprezentatywność oraz stan zachowania siedliska oceniono jako dobry, dlatego też obu parametrom nadano ocenę B. Powierzchnia względna siedliska, tj. udział powierzchni pokrytej siedliskiem przyrodniczym w obszarze w stosunku do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w obrębie terytorium państwa nie przekracza 2%, w związku z czym parametr ten otrzymał ocenę C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C. Ocenę omawianego siedliska dokonano na podstawie badań terenowych i dokumentacji do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Jarzombkowski i in. 2014).

1902 Obuwik pospolity *Cypripedium calceolus*

Prace terenowe prowadzone w 2014 r. na potrzeby sporządzenia dokumentacji planu zadań ochronnych potwierdziły występowanie gatunku w granicach obszaru Natura 2000. Analiza stanu ochrony gatunku wykazała, iż jego populację należy określić jako skrajnie nieliczną (obserwowano jedynie trzy płonne osobniki), a siedlisko występowania charakteryzuje się stosunkowo silnym zacienieniem przez drzewa, krzewy i wysokie byliny (turzyce). Obserwacje potwierdzające występowanie gatunku miały miejsce także w 2016 r. (inf. ustna). W ramach prac prowadzonych w 2018 r. nie potwierdzono jednak występowania pędów nadziemnych gatunku w obszarze. Przyjąć natomiast należy, że nietypowe warunki w roku prowadzenia badań (wczesna, relatywnie sucha i ciepła wiosna) bądź inne czynniki mogły stanowić powód pozostania osobników obuwika występujących w obszarze w stanie spoczynkowym. Możliwości przetrwania tego gatunku w formie spoczynkowej (przez rok lub więcej) bez przejścia w stan aktywny z pędami nadziemnymi znana była od dawna (Shefferson i in. 2003, Shefferson i in. 2005, Shefferson i in. 2009). Jako czynnik powodujący przejścia osobników gatunku w stan spoczynku wskazuje się stres (Shefferson i in. 2005) i dotychczas obserwowane zmniejszanie liczby pędów na stanowiskach wiązano z negatywnym trendem ich populacji (patrz metodyka Kucharczyk 2010). Najnowsze badania wskazują natomiast, że zdolność ta stanowi element strategii życiowej gatunku i może być przystosowaniem ewolucyjnym istotnym w kontekście obrony przed zmianami klimatycznymi (Shefferson i in. 2017). Przystosowanie jest rozpowszechnione w świecie roślin (Shefferson i in. 2018). Przystosowanie to pozwala na ograniczenie ryzyk związanych z potencjalnym wyjedzeniem przez roślinożerców w warunkach niekorzystnych z punktu widzenia efektywnego rozmnażania generatywnego. Najnowsze (2018 r.) wyniki badań nie dają pewności w zakresie aktualności występowania gatunku w obszarze, przy czym obecnie brak jest możliwości oceny czy nie odnotowanie jakichkolwiek pędów gatunku w obszarze wynikał z faktu pozostania osobników obuwika w stanie spoczynku (z uwagi na warunki klimatyczne) czy też gatunek ten w obszarze wyginał. Biorąc niniejsze pod uwagę, występowanie gatunku w obszarze będzie podlegało dalszym obserwacjom. Z powyższych względów utrzymano nadane w ramach prac nad planem zadań ochronnych oceny stanu zachowania obuwika. Wielkość populacji gatunku i jej zagęszczenie w stosunku do populacji krajowej nie przekracza wartości 2%, a stan zachowania należy ocenić jako średni, dlatego też obu parametrom nadano ocenę C. Populację ocenia się jako niemal izolowaną w obrębie rozległego obszaru występowania w związku z czym parametr ten otrzymał ocenę A. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C. Ocenę omawianego siedliska dokonano na podstawie badań terenowych i dokumentacji do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Jarzombkowski i in. 2014) oraz ekspertyzy sporządzonej na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o obszarze Natura 2000 (Płachocki i in. 2018).

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

Obserwacje terenowe prowadzone w 2014 r. na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych potwierdziły występowanie gatunku w obszarze Natura 2000. Dokładna liczebność bobra w obszarze nie jest znana, natomiast z obserwacji wynika, że jest ona stosunkowo wysoka (kilkanaście osobników). Siedlisko gatunku charakteryzuje się małym stopniem przekształcenia, stosunkowo niską antropopresją oraz dobrą bazą

żerową i dobrą perspektywą ochrony. Bóbr zasiedla samą dolinę, penetrując ją na odległość do 40 – 50 m od brzegu rzeki i zbiorników wodnych. Funkcjonowanie populacji gatunku na badanym obszarze nie wydaje się zagrożone. Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzono, że wielkość populacji gatunku i jej zagęszczenie w stosunku do populacji krajowej nie przekracza wartości 2%, w związku z czym parametr ten otrzymał ocenę C. Stan zachowania należy ocenić jako dobry (ocena B), a populację jako nieizolowaną (ocena C). Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C. Ocenę omawianego siedliska dokonano na podstawie badań terenowych i dokumentacji do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dokumentacja PZO Jarzombkowski i in. 2014).

1355 Wydra *Lutra lutra*

W granicach obszaru Natura 2000 ślady bytowania wydry znaleziono w 3 miejscach, co wskazuje na jej występowanie w obszarze, jednak z uwagi na wielkość terenu może on być jedynie częścią terytorium 1 – 2 osobników lub matki z młodymi. Podobnie jak w przypadku bobra, siedlisko gatunku charakteryzuje się małym stopieniem przekształcenia, stosunkowo niską antropopresją oraz dobrą bazą żerową i dobrą perspektywą ochrony. Mimo, iż stan populacji oceniono jako niezadowolający, to biorąc pod uwagę charakterystykę obszaru oraz jego powierzchnię, wielkość populacji uznaje się za optymalną. Istotnych zagrożeń dla bytowania wydry w obszarze nie zanotowano. Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzono, że wielkość populacji gatunku i jej zagęszczenie w stosunku do populacji krajowej nie przekracza wartości 2%, w związku z czym parametr ten otrzymał ocenę C. Stan zachowania należy ocenić jako dobry (ocena B), a populację jako nieizolowaną (ocena C). Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C. Ocenę omawianego siedliska dokonano na podstawie badań terenowych i dokumentacji do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dokumentacja PZO Jarzombkowski i in. 2014).

3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranuncion fluitantis*)

W trakcie prac prowadzonych w 2014 r. na potrzeby planu zadań ochronnych, w granicach obszaru Natura 2000 stwierdzono występowanie siedliska, w pojedynczym płacie, wykształconym na powierzchni około 6 ha. Badania terenowe wykonane w 2018 r. na potrzeby uzupełnienia wiedzy o obszarze Natura 2000, wskazują jednak wyraźnie na nietypowość wykształcenia siedliska w obszarze, odbiegającą znacznie od wzorca syntaksonomicznego opisanego w podręczniku interpretacji typów siedlisk (Puchalski 2004). W obszarze nie występują gatunki włosieniczników, ani innych reprezentatywnych gatunków roślin zimozielonych o pędach zanurzonych lub z pływającymi liśćmi, niewytwarzających organów spichrzowych. Z tego też względu, do czasu przeprowadzenia dalszych analiz, siedlisko uznaje się nieznaczące w obszarze (ocena D). W związku z ww. badaniami zweryfikowano również powierzchnię pokrytą siedliskiem (3,71 ha). Ocenę omawianego siedliska dokonano na podstawie badań terenowych i dokumentacji do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Jarzombkowski i in. 2014) oraz ekspertyzy sporządzonej na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o obszarze Natura 2000 (Płachocki i in. 2018).

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

Występowanie kumaka w granicach obszaru Natura 2000 zostało potwierdzone podczas obserwacji prowadzonych na potrzeby sporządzenia dokumentacji planu zadań ochronnych. Zarówno zagęszczenie ani inne parametry populacji nie wyróżniają jej w skali kraju, w związku z czym ocenę populacji w ostoi określono jako nieznaczącą (ocena D). Ocenę omawianego siedliska dokonano na podstawie badań terenowych i dokumentacji do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Jarzombkowski i in. 2014).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	I01		b
H	J03.01		o
H	K02		i

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Jarzombkowski F., Gutowska E., Kotowska K., Kwaśny Ł. 2014. Dokumentacja planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Skrzy Lewej PLH140051.2. Płachocki D., Kamiński D., Węclawek D., Zubel P., Futerska E. 2018. Ekspertyza botaniczno-fitosocjologiczna obejmująca inwentaryzację siedliska przyrodniczego - 3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculus fluitans*) wraz z oceną warunków hydromorfologicznych rzeki z wykorzystaniem metody RHS (River Habitat Survey) w obszarze Natura 2000 Dolina Skrzy Lewej PLH140051, Pracownia Badań i Analiz Przyrodniczych w Bydgoszczy, Bydgoszcz.3. Płachocki D., Kamiński D., Węclawek D., Zubel P., Futerska E. 2018. Ekspertyza botaniczno-fitosocjologiczna obejmująca inwentaryzację gatunku rośliny - 1902 obuwika pospolitego *Cypripedium calceolus* w obszarze Natura 2000 Dolina Skrzy Lewej PLH140051, Pracownia Badań i Analiz Przyrodniczych w Bydgoszczy, Bydgoszcz.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	90.67				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
Adres:	Polska Henryka Sienkiewicza 3 00-015 Warszawa
Adres e-mail:	sekretariat@warszawa.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 27 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Skrzy Lewej PLH140051 Link: http://www.edziennik.mazowieckie.pl/#/legalact/2019/78/
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH140051

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--